

Kto je pravým kresťanom?

Keby som sa vás, bratia a sestry, spýtal, načo Ježiš prišiel na tento svet, iste by ste všetci odpovedali, že nám prišiel predstaviť svojho nebeského Otca, ukázať vzor, podľa ktorého máme žiť a napokon nás prišiel vykúpiť z večnej smrti. To všetko pre nás urobil, aby sme ho mohli nasledovať a kráčať za ním do večnosti.

Práve dnešné evanjelium nám naznačuje, ako si Ježiš predstavuje jeho nasledovanie. Ktosi ho oslovil: „Pôjdem za tebou všade, kam pôjdeš.“ Ježiš mu odpovedal: „Líšky majú svoje skrýše a nebeské vtáky hniezda, ale Syn človeka nemá kde hlavu skloniť.“ K inému zasa prehovoril: „Poď za mnou!“ On odpovedal: „Pane, dovoľ mi najprv odísť a pochovať si otca.“ Ale Ježiš mu povedal: „Nechaj, nech si mŕtvi pochovávajú mŕtvych. Ty choď a zvestuj Božie kráľovstvo!“ Aj iný hovoril: „Pane, pôjdem za tebou, ale najprv mi dovoľ rozlúčiť sa s rodinou.“ Ježiš mu povedal: „Kto položí ruku na pluh a obzerá sa späť, nie je súci pre Božie kráľovstvo. Z týchto Ježišových slov môžeme si urobiť tri závery:

– Nasledovanie Krista nie je vždy ľahké

– Nasledovanie Krista je prvoradá v živote človeka

– V nasledovaní Krista niet miesta pre nerozhodnosť a zaváhanie

Ak si v duchu teraz poviete, že to teda nie je žiadna slasť, že Ježišove požiadavky sú tvrdé a jednoznačné, máte pravdu. Preto skúsme spoločne nad nimi pouvažovať, aby sme sa aj my dokázali s radosťou pridať k nasledovníkom Krista.

Mladíkovi Ježiš hovorí o líškach, ktoré majú svoje skrýše, ale On nemá kde hlavu skloniť. Mladý muž iste obdivoval Ježišovu popularitu, možno ho videl urobiť aj dajaký zázrak, počúval svedectvá ľudí, ktorí tvrdili, že tak ako Ježiš hovorí, nehovoril žiaden človek. Preto túžil byť v jeho blízkosti a myslel si, že to je cesta k úspechu a sláve. Ježiš ho však schladil, poukázal mu práve na opačný pól jeho života a popularity: na biedu, nedostatok, opovrhnutie. Naznačil, že jeho nasledovníci musia počítať s chudobou, utrpením i smrťou. Z tohto jasne vidno, že nasledovať Krista, nie je cesta slávy, ale cesta obetovania, zapierania a bolesti.

Iný zasa chce Ježišove pozvanie k nasledovaniu oddialiť, najprv si doopatrúje rodičov a až potom za ním pôjde. Ježišova reakcia je opäť prekvapujúca: „Nechaj, nech si mŕtvi pochovávajú mŕtvych. Ty choď a zvestuj Božie kráľovstvo!“ Ohlasovanie evanjelia je u Ježiša na prvom mieste – to je najdôležitejšie. Ďalšiemu zasa hovorí, že pri hlásaní Krista niet miesta na váhanie alebo pochybovanie. Nasledovanie Krista musí byť rozhodné a úplné.

Čo nám chce Ježiš povedať?

Hovorí veľmi otvorene a úprimne, po akej ťažkej ceste treba ísť, keď ho chceme nasledovať. Ťažkosti s nasledovaním Krista nemali iba prví kresťania, má ho aj človek v 21. storočí. Len ten, kto vytrvá pri ňom, si zaslúži meno kresťan a s ním raz slávu v nebi. Boli by sme zlými nasledovníkmi Krista, keby sme v náboženstve a zbožnosti, v chodení do kostola, či v angažovaní sa v rozličných náboženských spolkoch, hľadali popularitu, slávu a výhody. Skutočné nasledovanie Krista nie je jednoduché. Pravá viera je spojená s ťažkosťami, nepochopením, tvrdou prácou na sebe a odriekaním. Komu sa príjemne počúvajú tieto slová? Preto nás Ježiš pripravuje, že každý, kto chce za ním kráčať, nebude to mať ľahké. Zároveň ale dodáva, že ten, kto vytrvá do konca, bude spasený.

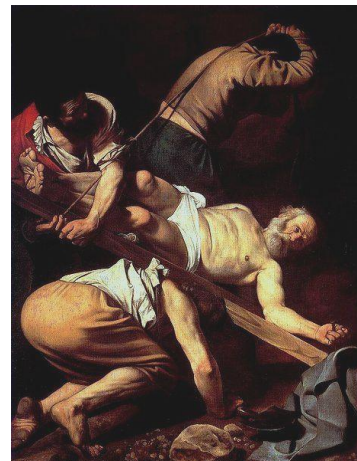
Žijeme v dobe, keď ľudí zaslepilo bohatstvo, kariéra, teplé miesta, neviazaný život. Boh je v ich živote posledný. Ako postupne starnú, začínajú kalkulovať. „Ešte mám na Boha čas. Najskôr postavím dom, kúpim dobré auto, užijem si svet a život, zveľadím svoj majetok. Keď príde penzia, bude na Boha dosť času.“ Koľkí takto alebo podobne uvažujú? Boha nechávajú na penziu! Ale prečo na penziu nepresúvajú iné dôležité veci? Robia veľkú chybu, v svojom živote nespoznávajú tie skutočné hodnoty a nik im nedá záruku, že sa penzie dožijú. Nie, Boha nemožno odložiť na „potom“, Boh musí byť prvoradá, v rebríčku našich životných hodnôt musí byť na prvom mieste!

Napokon nám Ježiš ukazuje, že treba byť celými kresťanmi! Vždy a všade. Koľkí by najradšej Ježiša zavreli iba do kostolov a mimo kostola chcú žiť akoby ani Boha nebolo. Lenže naša viera má byť živá a žitá, má doslova vyžarovať z nášho života. Ježiš jasne hovorí, ako ani on nezaprie pred Otcom toho, kto ho vyzná pred ľuďmi.

Ako je to u mňa? Som schopný pre Krista i čosi vytrpieť? Je v rebríčku mojich životných hodnôt na prvom mieste? Je vidieť, že som veriaci človek? Nezatvoril som Ježiša iba do kostola?

Kardinál Newman vo svojej poslednej kázni, ktorú povedal ako anglikán pred konverziou, si položil túto otázku: „Kto je pravým kresťanom?“ Sám si dal na ňu aj odpoveď. „Pravým kresťanom je ten, kto stále túži po Kristovi a jeho príchode. Nie ten, kto túži po zisku, počtách, rozkošiach a moci, ale kto očakáva Spasiteľa, nášho Pána Ježiša Krista.“

Skutočne, je to tak. Byť kresťanom vyžaduje od nás obetu. Vyžaduje dať Bohu prednosť pred všetkým ostatným, a to bez váhania, bez pochybovania. Rozhodne. Len keď budeme takto nasledovať Krista, zacitíme v duši pokoj, ktorý nám môže dať len Boh. Všetci dnes počujeme Ježišovu výzvu: „Nasleduj ma!“ a vykročme za ním!

Križovanie Sv. Petra (Caravaggio 1600)

*Požehnaný je Hospodin,
moja skala,
On moje prsty boju vyučil.
Moja priazeň a moja záštitá,
môj hrad a vysloboditeľ,
stít, za ktorý sa utúlím.
On k mojim nohám
kladie národy.*

*Ach, čo je človek,
že priznávaš sa k nemu?
Čo dieťa, Bože,
že ho v úcte máš?
Človek je iba vánkrom, jeho dni
podobné tieňu, ktorý preletí.*

*Ó Pane, nakloň nebesia a zostúp,
dotkni sa vrchov, aby dymili!
Bleskami rozpras
mojich nepriateľov,
vystrel svoj šíp a zažeh ich!
Podaj mi ruku z výšin,
zachráň ma - z rúk nepriateľov
ako z veľkej vody:
ich ústa márnosť hovoria,
falošná je ich pravica.*

*Novú pieseň Ti budem spievať,
Pane,
na desaťstrunnej harfe hrať.
Ty, ktorý pomoc
udeľuješ kráľom,
zachrániš sluhu svojho Dávida.
Pred mužom zlovestným
ma ochráň,
vytrhni z ruky cudzincovej!
Ich ústa márnosť hovoria,
falošná je ich pravica.*

Aby ste sa milovali navzájom

(Jn 15, 12-17)

„Toto je moje prikázanie, aby ste sa milovali navzájom ako som ja miloval vás. Nik nemiluje väčšou láskou ako ten, kto položí život za svojich priateľov...“

Ešte aj po dvetisíc rokoch sála z týchto Ježišových slov jeho prekypujúca prajnosť, lásky - plnosť, nežná i mužná zároveň.

„Prikázanie“ je v jeho ponímaní vnútorným

imperatívom. Láska a jej prejavy môžu vychádzať len zo srdca, hoci bez konkrétnych skutkov, podobne ako viera, aj láska zomiera. Je to vnútorná sila, spaľujúca túžba, dobrotu vo všetkých jej prejavoch žiľivosti, horlivosti, obetavosti. Ježiš týmito slovami len pomenúval, čo z neho vyžarovalo a čo túžil, aby ako iskra preskočilo aj na jeho učeníkov. Trvalým ovocím nie sú veľké činy, ktoré sa zapíšu do histórie, ale vytvrvalo zasievané dobro. Rozčuľovať sa, lebo sa „nedaria naše dobré plány“, byť pre ne v strese, hnevať sa na iných, to všetko je veľmi vzdialené Kristovmu duchu. Zloba sa všestranne hlási o slovo, ale aj dobro, ktoré túži rásť. Treba ich ako záhradu preplievať a udržiavať, aby sme prinášali ovocie a naše ovocie aby zostalo.

Mons. Marián Gavenda „Jednohubky“

Don Mgr. Ernest Macák SDB

Vištucký rodák, duchovný na odpočinku
v charitnom domove v Cerovej
si dňa 29. júna pripomína
70. výročie
kňazskej vysviacky.

Jubilantovi želáme hojnosť Božieho požehnanja.

Slávnosť sv. Petra a Pavla: V stredu 29.6. máme slávnosť sv. Petra a Pavla, apoštolov. Je to prikázaný sviatok. Svätá omša bude o 18:00 hod. V závere sv. omše žiaci, študenti i učitelia poďakujeme Pánu Bohu za ukončený školský rok.

Výročie posviacky kostola: Na budúcu nedeľu 3. júla slávime výročie posviacky nášho farského kostola.

V dnešnú nedeľu (26.6.) je Zbierka na dobročinné diela Svätého Otca. Nech vám Pán odmení vašu štedrosť!

Pre mladých: Posledným júnovým dňom končí možnosť prihlásiť sa na Svetové dni mládeže v Krakove aj pre tých, ktorí sa nezúčastnia slovenského programu a pôjdu len na záverečné dni. Kto by potreboval pomoc, môže kontaktovať

Komisiu pre mládež cez stránku mladezba.sk. V septembri sa v Šaštíne bude konať diecézne stretnutie mládeže *Cliptime* s hlavnou myšlienkou „Otvorené srdce“. Začne sa pešou púťou z Marianky do Šaštína a jeho program bude nadviazaním na Svetové dni mládeže (či už sa ich mladí zúčastnili alebo nie). Všetkých, najmä však starších bratov a sestry prosíme o modlitbovú podporu, aby tieto stretnutia priniesli ovocie viery v živote mladých ľudí.

Cyrlometodská ratolesť: V nedeľu 3. júla 2016 o 15.00 hod. sa pri historickom Kostolíku sv. Margity Antiochijskej v Kopčanoch uskutoční slávnosť s názvom Cyrlometodská ratolesť. Hlavným celebrantom svätej omše bude bratislavský pomocný biskup Mons. Jozef Haľko.

Pre mladých, ktorí chcú pomáhať službou animátora vo farnosti alebo cítia potrebu hlbšej osobnej formácie je určený nový ročník Bratislavskej animátorskej školy. Na jeseň sa otvára tzv. učenícky rok (alebo iBAŠ) zameraný na osobnú formáciu a prehĺbenie kresťanskej identity. Prihlásenie je možné do 10. júla 2016. Bližšie informácie o mládežníckych podujatiach nájdete na plagátoch na výveske.

Programy v budúcnosti: V nedeľu 17. júla - 11:00 hod - slávnostná sv. omša a požehnanie pamätnej tabule na rodnom dome P. Fidela Ambróza Jurčoviča.

V nedeľu 24. júla - 11:00 hod. sv. omša pri kaplnke sv. Anny.

Slávnosť omše v 13. týždni Cezročného obdobia - (C)

27.VI. pondelok **spovedanie:** 17:15 - 18:00
18:00 *Prosba o Božiu pomoc (Gizela)*

28.VI. utorok *Sv.omša zo Slávnosti*-spovedanie: od 17:15-18:00
18:00 *Za Ľadislava Brečana, rodičov a súrodencov*

29.VI. streda *Sv. Petra a Pavla – Slávnosť*
18:00 *Za farníkov*
Te Deum na záver školského roka

30.VI. štvrtok **spovedanie:** 16:30 - 18:00
18:00 *Pod'akovanie Pánu Bohu za dobrodenia (J.)*

1.VII. piatok **spovedanie:** 16:00 - 18:00 - **Prvý piatok**
18:00 *Za dar zdravia a Božie požehnanie*

2.VII. sobota
08:00 *Za Ľ Františka a Jozefínu Fabiankovičových*
Upratovanie kostola: 285 - 324

3.VII. Štrnásť nedeľa Cezročného obdobia- C
08:00 *Za Ľ Ludovíta a Bertu Plevčíkových a dcéru*
Lektori: Vráblová M., Radakovičová J.

11:00 *Za farníkov*
Lektori: Polakovičová J., Šustová D.

14:00 *Posvätný ruženec, litánie a výmena ružencových tajomstiev*

Liturgický kalendár

27.VI. pondelok Sv. Ladislav, sv. Cyril Alexandrijský, biskup a učiteľ Cirkvi - **ESp**

28.VI. utorok Sv. Irenej, biskup - **Sp**

29.VI. streda Sv. Peter a Pavol, apoštoli - **Slávnosť**

30.VI. štvrtok Prvý svätý mučeník Cirkvi v Ríme - **ESp- Prvý piatok**
1.VII. piatok Sv. Oliver Punnett, biskup a mučeník

2.VII. sobota **Navšteva Panny Márie - Sviatok**

Vraždenie betlehenských detí

„Keď Herodes zbadal, že ho oklamali, veľmi sa rozhneval a dal povraždiť v Betleheme a na jeho okolí všetkých chlapcov od dvoch rokov nadol, podľa času, ktorý zvedel od mudrcov“ (Mt 2, 16).

I. Duša moja, rozjímaj o tom, ako nezriadené vášne zaslepili Herodesovo pyšné srdce. Keď zistil, že mudrci si z neho urobili posmech, dal pozabíjať všetky deti z okolia Betlehema vo veku od dvoch rokov nadol. Krutosť jeho zlého a zaslepeného srdca sa pod vplyvom sebalásky a nezdravých ambícií natoľko vystupňovala, že stratil zdravý úsudok a ovládlo ho zúrivé šialenstvo.

Všímni si, že ak sa človek nechá premôcť sebaláskou a nezriadenými vášňami, môže prísť o zdravý úsudok a prestane ovládať svoj egoizmus. Svojimi hriechmi a zlobou zabije Ježiša vo svojej duši a bude ukrutnejší než samotný Herodes. V snahe uspokojiť svoje egoistické chůtky sa sám pripraví o Božiu milosť.

Môj Pane, z celého srdca ľutujem, že som ťa urazila. Nekonečná dobrotu, osviet' moju temnotu a daj mi silu vykoreniť z mojej duše všetky nezriadené vášne, pýchu, sebalásku a nezdravú hrdosť, ktoré ma ovládajú. Tak ako Herodesa aj mňa veľa krát zaslepila moja sebaláska. Pane, pomôž mi podriaďiť vášne rozumu a tvojmu svätému zákonu.

II. Krutí vojaci vyvraždili na Herodesov rozkaz nevinné deti a betlehenskú zem zaliala krv spravodlivých. Sväté neviniatka boli posledným starozákonným predobrazom krvi nepoškvrneného Baránka, ktorého tiež mali zabiť hriešnici a ktorý mal na Kalvárii vyliat' svoju krv na obetu Bohu Otcovi za spásu všetkých ľudí.

Krv nevinných detí volá: „*Dokedy, Pane, svätý a pravdivý, nebudeš súdiť a pomstiť našu krv na tých, čo obývajú zem?*“ (Zjv 6, 10). Takisto aj krv nepoškvrneného Baránka volá k Bohu Otcovi, ale Ježišova krv prosí o milosrdenstvo a zľutovanie pre všetkých hriešnikov, pre tých, ktorí ho zabili svojimi hriechmi.

A čo ty, duša moja? Prečo sa neraduješ a neďakuješ Ježišovi za to, že jeho krv ti pri každej svätej omši, ktorá sa slávi v Cirkvi, vyprosuje milosrdenstvo a zľutovanie?

Láska moja, ďakujem ti za to, že si za mňa vylial svoju krv. Ďakujem ti, že napriek tomu, že som ťa pribila na kríž svojou nevďačnosťou a hriechmi, si neváhal za mňa zomrieť a daroval si mi život milosti.

Krv môjho nepoškvrneného Baránka, vypros mi milosrdenstvo, obmy ma a očisti moje srdce od zloby. Urob zo mňa opäť čistú, bielu holubicu, ktorá si môže postaviť hniezdo v tvojom prebodnutom boku.

„Láska a sloboda...“

V našej spoločnosti o slobode veľa hovoríme, ale hovoríme o nej predovšetkým ako o spoločenskej slobode, o osobnej slobode.

Rovnako veľa alebo možno ešte viac hovoríme o láske. Nehovoríme však o slobode a o láske spolu, naraz. Láska sa v našej spoločnosti chápe už predovšetkým ako erotická láska. Nie ako spoločenská láska.

V politike hovoríme nanajvýš o solidarite, o spoločenskej láske mlčíme. O erotike však hovoríme toľko a tak ako nikdy predtým. V tejto oblasti dnes prežívame niečo ako revolúciu. Erotika našu spoločnosť zaplavuje cez všetky médiá.

Možno to chápať len ako dekadenciu spoločnosti? Ako tiché, či skryté zúfalstvo? Ako rezignáciu na vyššie hodnoty? Nepodmaňuje si erotika tak masívne našu spoločnosť práve preto, že sa spája so skúsenosťou slobody?

Človek, ktorý je v pracovnom čase prinútený rešpektovať toľko povinnosti, príkazov, zákazov, ktorý v práci musí preukázať neuveriteľnú disciplínu, hľadá v erotike úľavu spod tohto stresu, hľadá relaxáciu.

Mnohí ľudia zažijú už iba v erotike tú skúsenosť lásky, v ktorej si dvaja ľudia vedia povedať: „som tvoj, som tvoja úplne slobodne.“ Tieto slová inak vyslovujú len otroci, ktoré v iných súvislostiach znamenajú otroctvo, lebo len otrok patrí takto pánovi, v láske, naopak, znamenajú najvyššiu slobodu. Ale v erotike je to skúsenosť prchavá. Tak ako ju chvíľu prinesie, tak ju často aj odnesie.

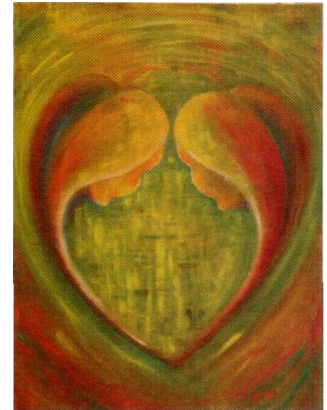
Kresťanstvo sníva neuveriteľný sen. Sen o láske. O láske nielen erotickej, o láske spoločenskej. O láske medzi všetkými ľuďmi. Je to len prepínanie alebo je to, naopak, sen, ktorý pomaly ale isto premieňa celú spoločnosť, celé ľudstvo?

Často to vyzerá iba ako prepínanie a veľmi často to z nás robí pokrytco. Je to vtedy, keď si nevieme priznať, že na to nemáme sil.

Ale ruku na srdce. Čo by z nás ľudí zostalo, keby sme sa tohto sna vzdali. Potom by sme ako ľudia umreli. A tak spoznáваме, že ľuďmi sa stávame, pokiaľ sa dokážeme k tomuto snu úprimne a pokorne priznať, pokiaľ sa ho nevzdávame, aj keď pred ním prehrávame.

Kresťanstvo si spomína na jedného, ktorý o tomto sne hovoril otvorene a nahlas a ľudia mali pocit, že takto ešte nikto nikdy nehovoril. Z jeho úst to neznelo ani ako prepínanie, ani ako pokrytectvo.

A tento človek - Ježiš z Nazareta sa na vrchole svojho života obrátil k učeníkom so slovami: „Ako mňa miluje Otec, tak aj ja milujem vás, zostaňte v tejto mojej láske... Už vás nenazývam sluhami, lebo sluha nevie, čo robí jeho pán. Nazval som vás priateľmi, pretože som vám oznámil všetko, čo som počul od svojho Otca“ (Jn 15,12-15).

Fascinujúca krása Božej prírody

V podmienkach mierneho pásma sa v zátišiach prírody striedajú štyri ročné obdobia, vyznačujúce sa špecifickými charakteristikami poveternostných pomerov, ktoré ovplyvňujú výzor rastlinnej zložky prírody a podmieňujú aj správanie živočíchov.

Výzor prírodných zátiší v pomeroch strednej Európy je v každom zo štyroch ročných období prekrásny a jedinečný. Tak v ročnom, ako aj dennom časovom intervale matka príroda neprestajne čaruje. V časovom horizonte roka podliehajú prírodné systémy okúzľujúcej premene pod taktovkou meniacich sa klimatických pomerov v štyroch ročných obdobiach, rastlinné a živočíšne prírodniny tu žijú v geniálnej symfónii, ktorá mi doslova vyráža dych. K absolútnej dokonalosti prírode nič nechýba, nijaká prírodnina nie je v nej navyše, prezieravý Boh stvoril všetko na tomto pozemskom svete primerane, našej modrej planéte „ušil“ život presne na mieru.

Na rozdiel od našich predkov, ktorí žili v úzkom vzťahu so svojou živiteľkou, človek súčasnosti trávi väčšinu svojho života mimo prírody, a tak nie je ani len podvedome zapojený do javov a dejov, ktoré v nej v ročnom kolobehu prebiehajú. V astronomickej rýchlosti žitia nestíha vnímať ani striedanie ročných období, nieto ešte, že by bol schopný všimnúť si jemné nuansy v prírodných zátišiach, odohrávajúce sa v kratších časových intervaloch. Prekrásne nalíčenú mejkapovú krásku babočku pávookú, poletujúcu ladne ponad líku z kvietka na kvietok, ľahko prehliadne. „Odprírodnému“ človeku tretieho tisícročia nekole oči ani javor v sviatočnom jesennom odevu, ktorého listy hýria všetkými možnými odtieňmi farieb.

Záleží na každom z nás, či na úsvite tretieho milénia dokážeme ešte vôbec vnímať podmanivú krásu alebo vôňu prírodnín. Čoraz viac nás totiž od našej matky prírody odpútavajú najrozmanitejšie výdobytky vedy a techniky, ktoré nás od nej nezriedka hermeticky izolujú. Chce sa mi veriť, že sme sa Božej prírode načisto ešte neodcudzili a že sme predsa len schopní vnímať jej nepretržité volanie do jej materinského náručia.

Miroslav Saniga „Zrkadlenie Stvoriteľa v prírode“

Zamyslenia

Apoštolské kniežatá sv. Peter a sv. Pavol (29. júna)

Po tieto dni v univerzitných mestách môžeme stretnúť mladých šťastných ľudí s plnou náručou kvetov. Sú to absolventi vysokoškolského štúdia. Promujú. Nejednému z nich sa splnil celoživotný sen. Povolanie, pre ktoré sa rozhodol, sa stalo skutočnosťou.

S otázkou povolania, v pravom zmysle slova, sa

stretávame aj pri oslave dvoch veľkých mužov Cirkvi - sv. Petra a sv. Pavla. Čím boli?

Šimon Peter je rybárom. Ničím sa nelíši od svojich súkmeňovcov, ktorí sa živia rybolovom. Ježiš vyzýva Šimona, aby ho nasledoval. On na jeho výzvu opúšťa všetko: manželku, rodinu, loď, spolupracovníkov. Celý svoj nasledujúci život chápe ako odpoveď na Ježišovo zavolanie. Jeho odpoveď bola však viackrát vystavená skúške, v ktorej nie vždy obstál na výbornú. A predsa na ňom Ježiš založil Cirkev. Z obyčajného, jednoduchého človeka urobil skalu kresťanskej viery. Vznešenosť povolania a úbohosť ľudskej prirodzenosti, to sú dve zložky Petrovej osobnosti.

Cesta ku Kristovi u sv. Pavla je celkom odlišná. Postavou malý - duchom veľký. Navštevuje významné židovské i grécke školy. Učený rabin, ale vášnivý odporca Ježiša Krista a jeho diela na zemi. „Veľmi som prenasledoval a nivočil Božiu Cirkev. V židovstve som prevyšil mnohých vrstovníkov svojho rodu, lebo som viac horlil za občaže svojich otcov,“ ako to sám priznáva v liste Galaťanom (porov. Gal 1,13-14). Jeho prvý, ale opravdivý kontakt s Kristom pri Damasku znamená radikálnu zmenu jeho života. Ježiš mení životnú cestu mladého ambiciózneho muža. „Tomu, ktorý si ma už v lone matky vybral a svojou milosťou povolal, zapáčilo sa zjaviť vo mne svojho Syna, aby som ho zvestoval medzi pohanmi“ (Gal 1, 15-16), skromne sa vyznáva.

Zo Šavla sa stáva Pavol - apoštol národov. Vzdelaný muž, ale bez hmotných prostriedkov, a ešte k tomu chorľavý, oboznamuje celý vtedy známy svet s Kristovou náukou.

Je to vôbec možné? Čo viedlo Petra a Pavla k úplnej zmene života? Hoci ich životné cesty sú rozličné, odpoveď je rovnaká: stretnutie s Kristom. Boli ochotní počuť a prijať Ježišov hlas. Ba viac: uverili v neho. Nechali sa naplniť svetlom, silou a ohňom Ježišovho Ducha. Išli cestou povolania, ktorú im určil Boh.

Nielen apoštoli, ale každý človek má svoju cestu. Každému z nás ju určitým spôsobom Boh ponúka. Želať si nejakú inú cestu je neužitočné a nerozumné. „Prijať Božie kráľovstvo,“ ako hovorí Carlo Carretto, „znamená prijať naše povolanie, ktoré nám Boh pripravuje prostredníctvom konkrétneho života, do ktorého sme ponorení.“ Aby sme to poznali, Boh nás predchádza. Predchádza Adama, Abraháma, Dávida, Mojžiša, Petra, Pavla. Je to On, ktorý určuje každému povolanie. Volá Adama k životu, Abraháma volá z vlasti, Dávida na kráľovský trón, z Mojžiša urobí mocného vodcu, z Petra a Pavla svojich priateľov.

Žiada sa opakovane uvedomiť si vyhranenosť nášho životného povolania k vznešeným hodnotám, ktoré nám nedovoľujú myslieť na kompromis, nerozhodnosť, polovičatosť. Nevyhovárjame sa - pri jeho plnení - na svoju úbohosť a slabosť, pretože Boh je Bohom nemožného.

Kiežby nás svätí Peter a Pavol inšpirovali, ale aj vyprosovali nám silu a ochotu ísť za Kristom po ceste nášho povolania, až do dôsledkov, ako to dokázali oni.

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku